

Een studie in verband met het gedenken van de kruisdood en opstanding van onze Heer Jezus en enige opmerkelijke dingen, die toen gebeurden

A. De 7 kruiswoorden van de Heer

Bij de kruisiging en het sterven van onze Heer Jezus aan het kruis van Golgotha kennen we uit de evangeliën de zo genoemde **7 kruiswoorden**, die de Heiland uitsprak:

1. Bij het kruisigen door de Romeinse soldaten:
'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen' (Luk.23: 34).
2. Tegen de ene moordenaar naast Hem:
'Heden zul gij met Mij in het Paradijs zijn' (Luk.23: 43)
3. Tegen zijn moeder Maria en zijn apostel Johannes:
'Vrouw, zie uw zoon; zoon, zie uw moeder' (Joh.19: 26,27)

Vanaf het 6^e uur (12 u 's middags) tot het 9^e uur (3 u 's middags, het dieptepunt van het lijden) was er **zonsverduistering** (Matth.27: 45; Luk.23: 44), waarmee werd gesymboliseerd, dat God Zijn Zoon daadwerkelijk had overgegeven aan het geweld van de zondemacht (duivel) en de doodsmacht (Dood, Abaddon, Aopollyon). Aan het eind van dit dieptepunt van het lijden riep Jezus vol smart uit:

4. **'Eli, Eli, lama sabachtani'** (Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?) (Matth.27: 46).

Vóór dat Jezus met luide stem Zijn laatste 3 woorden uitsprak en *'Hij wist, dat alles volbracht was'*, vroeg Hij om drinken, a.h.w. om Zijn stem duidelijk te laten horen:

5. **'Mij dorst'** (Joh.19: 28)
en daarna riep Hij achtereenvolgens **met grote stem** als een *triomfkreet*:
6. **'Het is volbracht!'** (Joh.19: 30)
en met grote vreugde, omdat Zijn onbeschadigde innerlijke mens weer kon terugkeren in het hart van de Vader:
7. **'Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest'** (Luk.23: 46).

De Heer Jezus liet het natuurlijke leven uit Zijn lichaam vloeien. Niemand kon het Hem ontnemen, maar Hij legde het uit zichzelf af, want die macht had Hij van de Vader ontvangen (Joh.10: 17,18). Toen Hij dat deed, werd de Heer innerlijk (naar geest en ziel) weer verbonden met de Geest (handen) van Zijn

Vader. In de kracht van die *Geest* daalde Hij af in het dodenrijk en eiste daar de **'sleutels van Dood en dodenrijk'** op.

- B. Ondertussen gebeurden er direct na het sterven van de Heer enkele opmerkelijke dingen:
- Het voorhangsel van de tempel scheurde van boven naar beneden in tweeën. *De weg naar het hart van de Vader lag weer open voor iedereen.*
 - De aarde beefde en de rotsen scheurden. *De verslagen demonen roerden zich met knersende tanden en reageerden zich a.h.w. af op de natuur.*

Alleen Mattheüs vult dan verder aan (Matth.27: 52):

- **De graven gingen open en vele (geestelijke) lichamen van de ontslapen heiligen werden opgewekt (omdat ze hier in hun natuurlijk leven naar toe hadden geleefd).**

Ieder mens heeft namelijk naast het uiterlijk lichaam een innerlijk of geestelijk 'lichaam', wat verbonden is met de geest en de ziel. Dit 'lichaam' wordt gevormd of misvormd respectievelijk. vanuit de **rechtvaardige** daden of de **onrechtvaardige** daden van de mens (vgl Matth.16: 27; 2Cor.5: 10).

Bij het sterven van de Heer gaat het specifiek om 'heiligen', dus mensen, die in hun aardse leven bewust rekening hadden gehouden met God en de beloften aangaande de mogelijke opstanding uit de doden. Hun natuurlijk lichaam was al al of niet vergaan, maar

- a) **ze gingen (in hun innerlijk opstandingslichaam) uit de graven na Zijn opstanding en kwamen**
- b) **in de 'heilige stad' en zijn aan velen verschenen** (Matth.27: 51-53).

Op dit verschijnsel m.b.t het sterven van de Heer Jezus wil ik wat nader ingaan. **Eerst even enkele inleidende gedachten:**

Volgens 1Cor.15: 35-44 wordt niet het gestorven lichaam van de doden opgewekt, maar het (geestelijk) lichaam, dat God aan de '**korrel**' geeft, die 'gezaaid' wordt.

Die '**korrel**' duidt op het natúúrlijke leven van de (geestelijke, wederom geboren) mens. Dit natuurlijke leven (dádén, woorden, gedrag dus) wordt in de wereld 'gezaaid' in je omgang met andere mensen ('vriend' en 'vijand') en omstandigheden. Daarin brengen '*goede bomen*' '*goede vruchten*' voort en '*slechte bomen* *slechte vruchten*' m.b.t. het rechtvaardig oordeel van God (2Cor.5: 6-10).

Het natuurlijke leven van de christen wordt blootgesteld aan de (vaak negatieve) elementen in de wereld, omdat deze '*in het boze ligt*', d.w.z. onder de

negatieve invloed staat van de boze geesten onder leiding van satan. Ook t.a.v. de gelovige stelt de apostel Paulus, dat deze als een 'zaadkorrel' wordt **'gezaaid in vergankelijkheid, oneer en zwakheid'**.

Hij stelt daar echter bij (en dit geldt de 'levenskiem' in het zaad): **'maar opgewekt in onvergankelijkheid, heerlijkheid en kracht'** (42-44).

De '**korrel**' (het natuurlijke leven of lichaam) is dus de omhulling van de 'levenskiem', die in ieder zaad (ieder mens) aanwezig is. De omhulling is aan sterven onderhevig. Ze vergaat **'als een bloem van het veld'** en als **'het gras dat verdort'** (1Petr.1: 24).

De **levenskiem** van de mens (**geest en ziel**) echter is onsterfelijk en vormt door de (on)rechtvaardige daden in het aardse leven een uniek daarbij passend **'opstandingslichaam'** als zijnde de statuur, waarmee de mens in het eeuwig oordeel voor God verschijnt. Dit moment wordt de **'dag van het oordeel'** genoemd en de apostel Paulus stelt, dat deze 'dag' met 'vuur' verschijnt (1Cor.3: 13). 'Vuur' kent zowel de aanduiding **verterend** (t.o.v. de zonde) als **reinigend** (t.o.v. de gerechtigheid).

Het opstandingslichaam van de gelovige wordt dan weergegeven als **'witte klederen'**, welke **'geweven'** worden vanuit de **'rechtvaardige daden der heiligen'**. De gelovigen in Christus vormen samen als **'de vrouw des Lams'** de talloze lede(mate)n van het **'lichaam van Christus'**, dat éénmaal samen met het **Hoofd**, onze Heer Jezus in totaliteit en in heerlijkheid zal verschijnen (vgl Op.19: 8).. Dit '**lichaam-van-Christus**' is nu nog verborgen in God Zelf.

De bijbel spreekt m.b.t. de innerlijke mens over **'opwekken'** en **'opstaan'**.

<p>'Opwekken' is een actie, die van buiten af naar de mens toekomt. 'Opstaan' is een actie van de mens zelf als antwoord/reactie op het opwekken.</p>

Op het 'opstaan van tussen de doden uit' volgt het verschijnen in de **'heilige stad'**. Daarmee kan het aardse Jeruzalem niet bedoeld zijn, want dit had net de Heer der heerlijkheid gekruisigd. Maar wat dan wel?

Mijn gedachte over Matth.27: 51 - 53:

Zoals al gesteld, scheurde bij de overwinningsroep van de Heer Jezus: **'Het is volbracht!'** het **'Voorhangsel in de tempel'** van boven tot beneden in tweeën. (*let op: niet van beneden naar boven, wat menselijk 'normaal' had geleken, maar van boven naar beneden, dus kennelijk een Goddelijk ingrijpen*).

De weg tot het tot dan toe afgesloten **'heilige der heiligen'** of **'binnenste heiligdom'** lag dus open en toegankelijk voor iedereen. Je zou ook kunnen zeggen:

'de weg tot de Boom des levens' was niet meer geblokkeerd, wat sinds de 'zondeval' van Adam het geval was. De '*cherubs met het flikkerend zwaard*' (vgl Gen.3: 24) als typering van de Doodsmacht, werden ontwapend en van hun 'kracht beroofd' (vgl 2Tim.12: 10). De mens kon weer '*van hart tot hart*' gemeenschap zoeken en ook krijgen met de Vader, zoals Adam in de 'hof van Eden' vóór de zondeval.

Het '*opengaan van de graven*' is een aanduiding van de machteloosheid van de Dood om zijn 'gevangenen' vast te houden (lees de profetie in Jes.61: 1).

- vele (dus niet alle) **lichamen** der ontslapen heiligen werden opgewekt
- deze gingen in geloof uit de graven (*stonden op*) na de opstanding van de Heer
- **en** verschenen aan velen (alle gangbare vertalingen zeggen en, alleen de NBG-vertaling zegt: waar zij aan velen verschenen).

In bijbelse zin gebeurt het opwekken tot bekering en opstanding *van tussen de doden uit!* (Ef.5: 14 letterlijke betekenis) door de zuivere prediking van het Woord van God. Die opwekking (*aansporing*) geldt voor de (al of niet godsdienstige) mensen op aarde. Maar die aansporing hoorden ook al in feite de reeds ontslapen gelovigen (heiligen), toen de Heer als het '*vleesgeworden Woord van God*', opnieuw vervuld met de Geest (handen) van de Vader (zie boven) 'in de geest' het dodenrijk (de gevangenis) binnenkwam en Zijn overwinning predikte aan de '*geesten in de gevangenis*' (1Petr.3: 19).

Hij proclameerde daar het werkelijk **vólle evangelie**, waarin niet alleen de overwinning over de zonde(macht), de duivel, maar ook de overwinning over de Dood(smacht) centraal staat. Resultaat:

Vélen (niet állen!) van hen, die tijdens hun aardse leven ooit gehunkerd hadden naar de verlossing door de beloofde Messias, werden opgewekt door deze '*prediking in woord en daad*' en gaven letterlijk gehoor aan de boodschap:

'ontwaakt, jij die slaapt en sta op van tussen de doden uit' ,

zoals Paulus dat later aan de gelovigen in Efeze verkondigde (vgl de boodschap van de apostel Paulus in Ef.5: 14). Deze gelovigen van weleer doorbraken in geloof de claim van de gevangenvaarder (Dood), toen ze zagen, hoe de Heiland zelf de banden van de Dood verbrak en de sleutels van Dood en dodenrijk opeiste. Ze bleven echter nog in het dodenrijk totdat de Heer als **Eersteling uit de doden** weer bezit nam van Zijn lichaam, dat nog in het graf van Jozef van Arimatea op Hem lag te wachten.

Volgens de profetie van David zou dit lichaam *geen ontbinding* zien (Hand.2:

27) en werd het in *een punt van de tijd* veranderd in een verheerlijkt lichaam. In *geestelijke zin* verliet de Heer het dodenrijk en in *natuurlijke zin* het graf in de tuin van Arimatea ('t is maar waar je je op richt!).

Direct na de opstanding van de Heer verlieten ook de *'ontslapen heiligen'* in geloof het rijk van de Dood. Ze kwamen als eerste bewoners van het *'hemelse Jeruzalem'* in de *'heilige stad'*. Vanuit deze geestelijke *'hemelstad'* zijn de *'ontslapen heiligen'* in hun *'witgewassen klederen'* (ofwel de lichamelijke typering van hun *rechtvaardige daden* van weleer tijdens hun leven op aarde, hetzij in een recent of ver verleden) ook verschenen aan vele gelovigen **op aarde** (vgl Op.19: 8).

(Let op: het hemelse Jeruzalem is geen letterlijke *'stad met gouden straten'*. Haar *fundamenten, stenen, muur, poorten, rivier enz.* bestaan uit geestelijke waarheden, welke gestalte krijgen in mensen, die het Koninkrijk van God vormen. Net als de *'levende stenen'*, het *'geestelijk huis'*, het *'heilig priesterschap'* en de *'geestelijke offers'*, waar Petrus over spreekt) (1Petr.2: 5 e.v.)

Zoals gezegd geldt voor de *(godsdienstige) mensen op aarde* nog steeds het principe: *'Wie gelooft, wat wij gehoord hebben en aan wie is de arm des Heren geopenbaard'?* (vgl Jes.53: 1).

Niet ieder, die het volle **Woord der waarheid** hoort, neemt het ook aan door geloof. Pas bv Joh.1 toe op het heden:

- vs 1: het Woord is God vanaf het begin
- vs 4: het Woord is leven en licht
- vs 9: het waarachtige licht komt in de (duistere) wereld
- vs 10: de (godsdienstige) wereld accepteert niet zonder meer het Woord
- vs 11: zelfs 'de zijnen' (gelovigen) nemen het niet zonder meer aan
- vs 12: maar wie het wel aanneemt en in dat Woord gelooft, ontvangt macht om een kind van God te worden, met alle zegenrijke gevolgen van dien.

Tenslotte nog een nadenkertje:

<u>Geloof</u> richt zich op het onzichtbare, maar <u>verschijnen</u> gebeurt altijd in het zichtbare!
--

Hessel Hoefnagel, maart 2010.